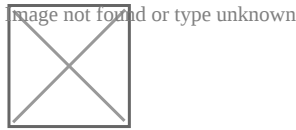

Τρία δώρα και μία αποστολή

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριος μας, εισέρχεται μετά την Ανάσταση, κεκλεισμένων των θυρών, και εμφανίζεται, «ούσης οψίας», στους μαθητές Του. Κομίζει στους Αποστόλους τρία δώρα, και σε ανταπόδοση τους δίνει την εντολή ή τους παραγγέλλει να φέρουν εις πέρας μια αποστολή. Ποια είναι αυτά τα τρία αναστάσιμα δώρα και ποια η αποστολή που τα συνοδεύει;

Το πρώτο δώρο είναι το δώρο της Ειρήνης: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν». Ἡ εἰρήνη σημαίνει μια αίσθηση κατεύθυνσης: ὄχι τὴν ἀπουσία πειρασμῶν καὶ ἀγῶνα -αὐτὰ συνεχίζονται μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μας- ἀλλὰ τὴν ἀπουσία ἐκείνης τῆς σύγχυσης, τῆς παραζάλης καὶ τῆς ἀβεβαιότητος, που κάνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ παραλύει. Τέτοια ἦταν ἡ κατάσταση τῶν μαθητῶν. Ὅταν εἶδαν τὸν Κύριο τους νὰ πεθαίνει στὸ Σταυρό, ἀπογοητεύτηκαν βαθιά καὶ τράπηκαν σὲ φυγή, ὅπως τὰ πρόβατα χωρὶς ποιμένα. Δὲν εἶχαν ἰδέα τί θὰ ἐπρατταν στὴ συνέχεια. Ὅμως τώρα που συνάντησαν τὸν ἀναστημένο Σωτῆρα, ἔχουν πλέον μέσα τους εἰρήνη. Ἐχουν μιὰ αἴσθηση προσανατολισμοῦ καὶ ξέρουν πού πηγαίνουν.

Πηγή: www.athirma.gr

Πηγή: www.athirma.gr

Το δεύτερο δώρο είναι το δώρο της χαράς: «εχάρησαν οὖν οἱ μαθητοὺ ἰδόντες τὸν Κύριον». Ἡ ἀπόγνωση που ἔνιωσαν οἱ μαθητές ὅταν εἶδαν τὸν Χριστὸ σταυρωμένο μετατράπηκε τώρα σὲ ἀγαλλίαση. Συντετριμμένοι προηγουμένως, ζαρωμένοι ἀπὸ τὸ φόβο πίσω ἀπὸ κλειδωμένες πόρτες, μεταμορφώνονται ἔξαφνα ἀπὸ μιὰ μεγάλη χαρά.

Το τρίτο δώρο είναι τὸ σημαντικότερο ὅλων, εἶναι ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον». Προεξοφλώντας τὴν πληρέστερη ἀποκάλυψη κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ ἀναστημένος Χριστὸς καθιστὰ τοὺς Ἀποστόλους «πνευματοφόρους». Αὐτό, ἀπὸ μιὰ ἀποψη, μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ δεῖ ὡς τὸ πλήρωμα τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐνσάρκωσης: ὅπως βεβαιώνουν οἱ Πατέρες, «ὁ Λόγος ἐνσαρκώθηκε γιὰ νὰ μπορέσουμε εμεῖς νὰ ἀξιωθούμε τὸ Ἅγιο

Πνεύμα». Όπως λέει και ο Βλαδίμηρος Λόσκυ: «Η παρουσία τού Αγίου Πνεύματος μέσα μας -προσωπική και αναφαίρετη στον καθένα μας- είναι το θεμέλιο όλης της χριστιανικής ζωής».

Αυτό είναι το τριπλό δώρο της Ανάστασης του Χριστού: Ειρήνη. Χαρά και Άγιο Πνεύμα. Όμως τα δώρα υπάρχουν πάντα για να μοιράζονται με τους άλλους και να γίνονται χρήσιμα για το καλό των άλλων γι' αυτό και το τριπλό δώρο κουβαλά μαζί του και μια πρόσκληση αποστολής. «Καθώς απέσταλκέ με ο πατήρ, καγώ πέμπω υμάς». Η Ειρήνη, η Χαρά και η χάρις του Αγίου Πνεύματος συνεπάγονται το στάλσιμο των Αποστόλων σε μια Αποστολή. Πρέπει να προεκτείνουν το έργο του Χριστού στο χρόνο και το χώρο, φέρνοντας το δικό του μήνυμα συγχωρήσεως στους απεγνωσμένους και εξουθενωμένους. Ενδυναμώθηκαν διά του Πνεύματος για να κομίσουν μαρτυρία: «υμείς δε έστε μάρτυρες τούτων».

Κι ωστόσο, ο Κύριος, καθώς προσφέρει τα τρία δώρα του και εμπιστεύεται στους Αποστόλους ένα έργο, κάνει και κάτι άλλο: «Έδειξεν αυτοίς τας χείρας και την πλευράν». Γιατί; Δεν χωρά καμία αμφιβολία πως το κάνει για λόγους ταυτοποίησης - να τους διαβεβαιώσει πως αυτός που στέκεται μπροστά τους είναι πράγματι Εκείνος ο ίδιος, αναστημένος από τους νεκρούς με το ίδιο φυσικό σώμα που υπέφερε πάνω στο Σταυρό. Όμως υπάρχει σίγουρα κι ένας βαθύτερος λόγος. Αν ο Σωτήρας τους δείχνει τα πέντε στίγματα των πληγών του Πάθους, νωπά ακόμα στη σάρκα του, είναι για να τους καταστήσει σαφές πως μόνο ένας τρόπος υπάρχει να εκπληρώσουν με επιτυχία την αποστολή που τους παρέδωσε. Κι αυτός ο τρόπος είναι να τον ακολουθήσουν στο δρόμο του Σταυρού, να μοιραστούν μαζί του τη θυσιαστική αυτοπροσφορά του, να βαστάξουν «εν τω σώματι, τα στίγματα του Κυρίου Ιησού». «Υμείς έστε μάρτυρες τούτων», όσο ο καθένας μας γίνεται μάρτυρας, δηλαδή συμπάσχει και συμμαρ-τυρεί μαζί με τον Χριστό, όσο είμαστε εκτεθειμένοι, ανοιχτοί στο πόνο των διπλανών μας, τόσο θα μπορούμε κι εμείς να είμαστε αληθινοί απόστολοι.

Στις βιτρίνες των γραφείων κηδειών υπάρχει κάποιες φορές η επιγραφή «Δεχόμαστε παραγγελίες στεφάνων ή σταυρών». Όμως στη πραγματικότητα δεν υπάρχει δυνατότητα επιλογής μεταξύ των δύο: δεν μπορούμε να φορέσουμε το στεφάνι της αναστάσιμης νίκης, αν δεν σηκώσουμε μαζί με το Χριστό το Σταυρό. Κατά τον Μεσαίωνα, τα «πασχάλια μνήματα», οι κατασκευές δηλαδή εκείνες που ετοιμάζονταν για να στολίσουν κάθε Πάσχα τους αγγλικούς ναούς, έφεραν πάνω τους την επιγραφή «Αυτός που πάσχει νικά». Αυτό συνέβη με τον Σωτήρα μας και αυτό πρέπει να συμβεί και με μάς. Ας βαστάξουμε λοιπόν στο σώμα μας τα στίγματα του σταυρωθέντα Ιησού, και στη συνέχεια, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, θα μοιραστούμε μαζί με τους άλλους την Ειρήνη και τη Χαρά του

αναστημένου Χριστού!

(«Πάσχα το τερπνόν», εκδ. Ακρίτας, σ. 27-30)